

ENDRÖDIEK
ENEKELNEK

III.

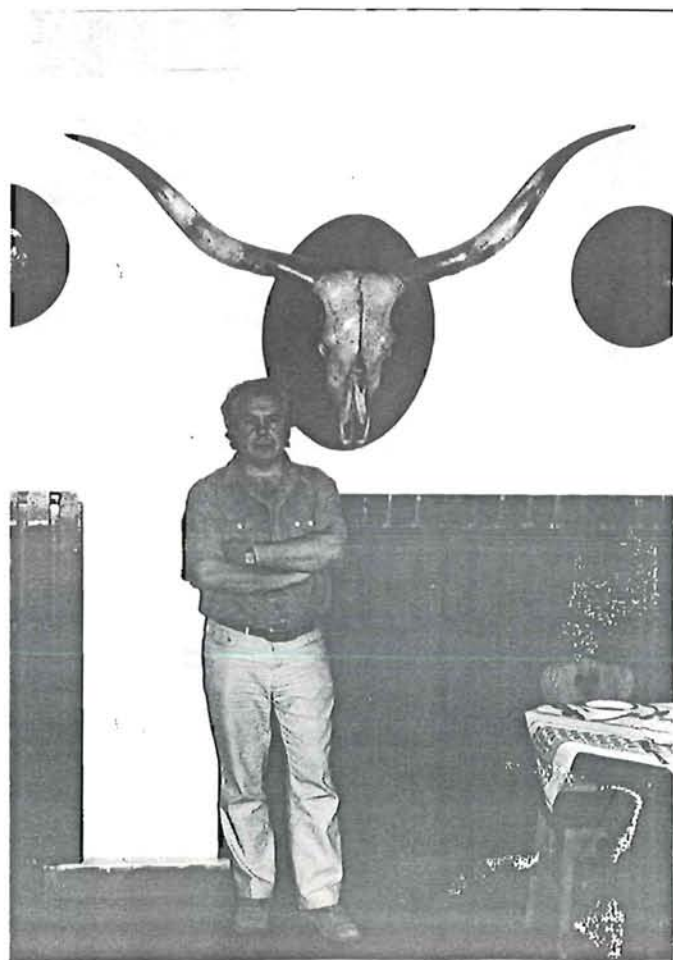

ENDRÖDIÉK ÉNEKELNEK

III.

AMI AZ ELSŐ ÉS MÁSODIK
FÜZETBŐL KIMARADT.

*

Horvóth Jenő zenekara

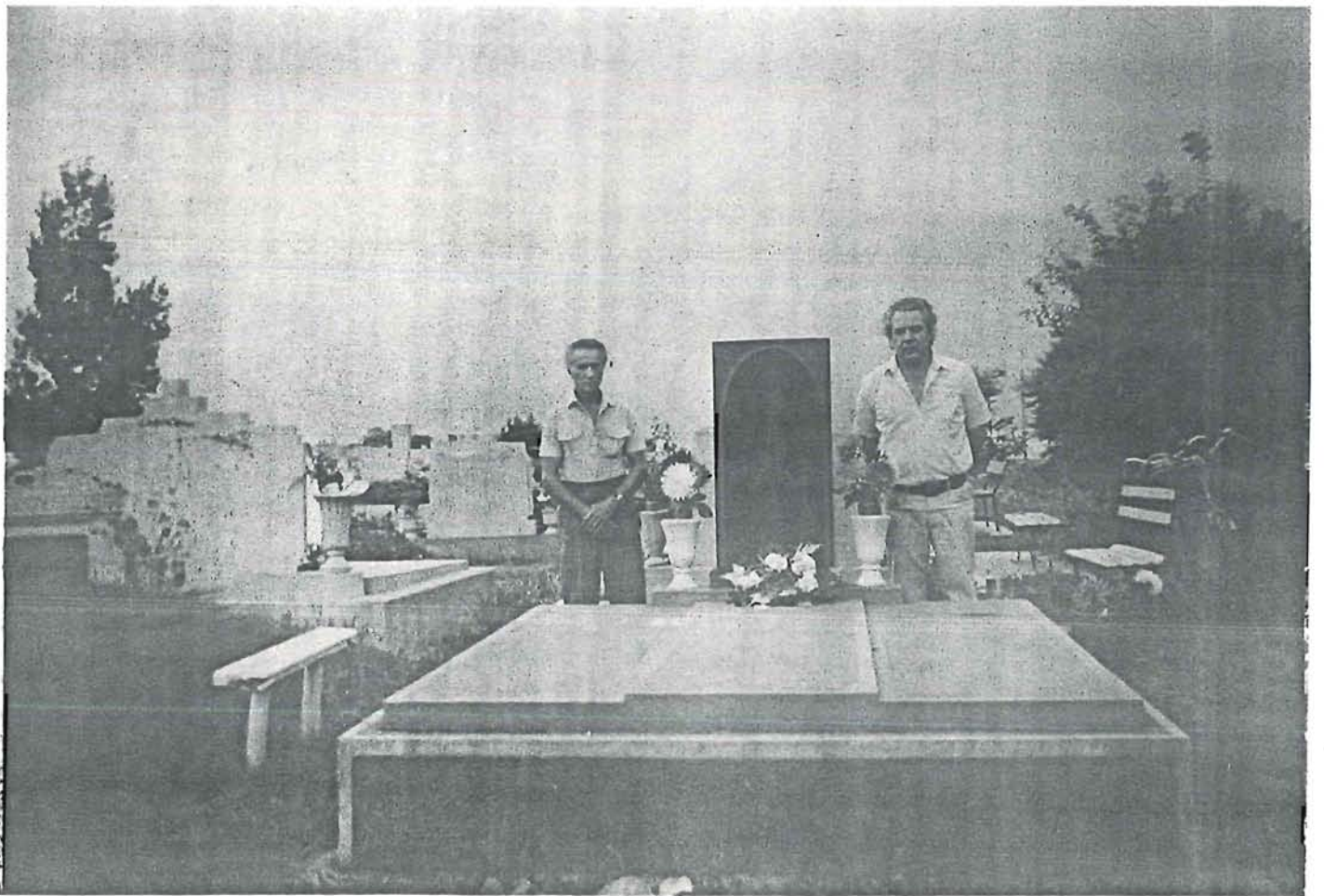
Horvóth Jenő és cs.

MARCTH
— EYUMET —

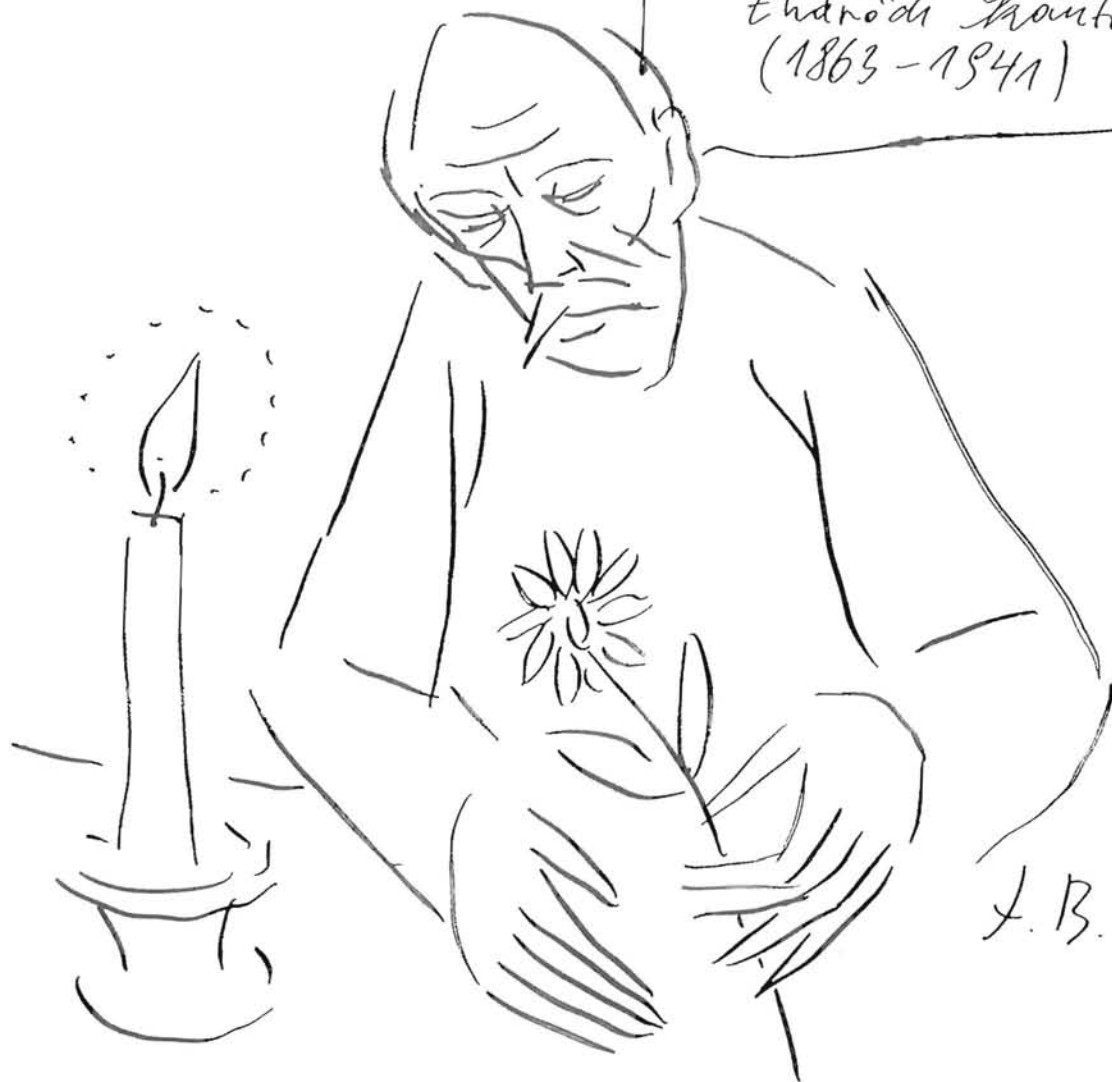
Bella Stelka

Bella József

Bella János

Jóna: Vigházy Miklós
Eudródi hántor
(1863-1941)

J. B. 85

Mi a virágnak élte? Bimbórik, felvirul.
Kifejti szinponyáját, Aztán hervad, lehiül.
Oly szép, de oly erőtlén! Bántja a hó a fagy.
Oh te, virág, az ember - Éltenek képe vagy.

Meddig várnak redd, mint - Számlálják a napot.
S kinyílván, ékeid mily - Hamar elhullatod;
Ma még elváportatják - Bimbóid a remet
S holnap talán gyűröttén - A porban hervarend.

Tűzfalán neveltek, - Vagy sült vadonra tő.
Királyi ajándék vagy, - Szébb mint a drága kő. -
S ki ma keres keresve - Holnap tán megse lát,
Hő meg ha nem tapos le; - Szépen betesz virág!

En is új életem átal a boldog kezdeten.
Eufémia meszbecsültek - Mif virult életem.
Mif orlopótam hozdmat, Sült "könyvegemet,
Sütem a más tetszését, Mily könnyen nyerte meg.

Nem is rég ifjú voltam, - Test erős, sült vidám.
Egy boldog meg család met - Reményel nekem ráim.
Csak pár év s öreg lettem, - Kit többé a világ
Ma nem keres keresve... Fájdalom, meg se lát.

Új jött rám a betegsége - Mint a horai fagy...
Virág! Az emberek büsz - Eltérnek kepe vagy.
Büsz sorodra jutok hát, - Porba hullok veled.
Nem márnol a világ rám, - Talán el is feled.

Oh nem len sorom oly büsz - A kü emlékezet
Reám gondol, habár egy - Herodt virág leszek.
Virág a könnyvtapok közt - Sült emlék mint alány
Szomorú sült emlék, meg - Könnyertől halavány.

A virág hógia meghalt - Többé nem lát tavart.
De énfélettem mégis - Egy orent remény virraszt,
Hogy új életre belt majd, ar üs egy sült napon
S háznapemet ar éppen - Köröttem láthatom.

*

(Dallam: Féru ar én reményem...)
(Énekezte: Dimyane, Surovecz Pirosha)

Részlet, édesanyam
testvéreinek búcsúztató-
jából.

Jóta: Újházy Miklós
1900 ban.

f. B. 85

Dallama: „Rémitó”
szó, meg kell halnod”
Énekli: Felleme,
Vasvár 11. hónap 1984. évi.

*

Oh én szívem, szefény szívem!
Mefesalódtál hűt nagyom.
Ami örömmel viztatott
Ime mindart itt nagyom.
Váratlan volt boldogságom,
Váratlan jött ve'gzetem.
Kilenc nap alatt elszállott
Szép virágzó életem.

Az én tizenhat s fél évem
Gyarlósápa oly kevés.
Mestisítit Isten irgalma.
A kín s lelki szenvedés,
Mellyel tölesek elváltam

Englül'gön hat gyászotok.
Most is búcsúrom araktól,
Kiket bánatban hagyok.

Hunya Mihály, kedves fejem!
Tizenegz hét oly rövid.
Nem gondoltuk, hogy is hamar
A válás követhetik.
Örömtelt szívvel léptünk át
Házasséltünk küszöbén.
Nem voltál te gazdag, oh de
Nagyon boldog voltam én.

Sócsó István édesatyám
Mefnyitottad házadat
Visszavetted tizenegz hét
Élőt elvélte lányodat.
Oh, ha a föld, sok fáradság
Emyzi gyászt hoz is reád.
Ne vesítsd el reményedet
az Isten jutalmát ad.

Csompora Viktória, anyám!
Mért is mondom nevedet?
Mért hívom büszkeproporsomhoz
Hűséges jószívedet?
Hiszen sóval jószívedet
Mef sosem hiálálhatom.
Életednek sok keservét
Mef nem is vígántalhatom.

De az Isten nagy Hatalma
Ott áll minden gyász felett.
Engyül'lest mes a fájó szív
Ha benne reménykedett.
Bár én nem vígántalhatlak,
Ö ott van sefitemi.
S mef engyül'leked édesanyám
Szívednek gyötrelmei.

*

Tata: Újházy Miklós
Endrődi kráter
(1863-1941)

Az élet útján melyen annyi könny eserog
mióta s meddig mennek, a végtelen sorok.
Belépnek, fáradoznak s kidőlnek csüggetve,
vidám zajt vernek addig, bár a szivük beteg.
Önkéntelen születtek, úgy kell meghalniuk
s eget kívánnak ott, hol nincs arra semmi ok.

Huszonegy éve tettem ez útra lábamat,
az évek lánc-sorában, ez nincs egy pillanatt.

Jenger idő mögöttem s előttem végtelen.
Mi egy élet s mi két é, mi számlál énelem?
- Szalatközött szívemnek bús mélyére ki lát,
ki érti meg, hogy elvész velem ma egy világ?

Ki látja, ha egy csillag holnap fel nem ragyog?
Ah mindegy a világnak; vagyok vagy nem vagyok.
Mással év boldogságán, a szívem megrémeg,
s visszarírt szép virágát, egy perc sem toldja meg.
Ki örült örömmel, ki sír a fájdalomon,
a remény új rózsát hozt minden új hajnalon.

Kérdem az őszi fát mely öröm fosztotta áll
s az bizva szól hogy a tél, csak álom, nem halál.
Azért a lán is őriz ezér ígéretet
csak nérem hűl sírját a drága életet.

Az őszi boldog reményt vet s nem féli a telet
csak érted hűl virágban meghalt remé, kikelet.

Ah én is megrémegtem, hiába rejteném;
sebet hagyott az a sok kiszaggatott Remény.
Nem egyetem belő' jaj, hiába mondanám,
hogy szívemet letilták az álomok hajnalán.
Reményt, Jópalmát esd minden vágy, gondolat,
Könyvem csak itt apadt el a ment földel alatt.

Bár a panaszt letelne mint én elhallgatom,
de én megegek s ti éltek keserves bánatok.
Fehér boldog minem mint sötét bús nászlepel
ha nem lehet maradnom, miért nem vihetlek el?
Úgy is vehet az élet s így elhagyottam én
meg hűl sírját az éjszaka, édes cserétem.

De miért orvadásom a szív ha orvoságyam?
Bizó leltem reméljen, ne elborult szavam.
Szép volt e földi lét de nem értem meg vele;
a halál csak a mielő' reményt fephette le.

Odarróttam az életem szép boldognapomat
s nem veszt mindent a rivem, Reményt oh föl sem ad!

Számot vetettem bölcsen az élettel korán,
szerentem annyi hiúságot, mint mások év során.
Ohajtva azt is hogyha az élet elhalad;
szereitekim, magammal az élebe osonjalak.
S elég lett emmi élet, hársban vágyam se veszt,
ti is követek csak még a fest nem utra kész.

Ne mondjátok le rólam azért vifantalan,
akarátok s nem vesztés egy szív se általam.
Csak hiúmi kell én most is a tiétek vagyok,
remélni egy csillaggal az életem tölt vagyok.
Ami a gyász anyemmit szíveter elfogad,
hog, de rühön ha Isten melet napfényt is ad.

De emlékem had életem s visszaképzéjeter
mintha a lellem mindig itt volna köztetek.
Mintha a vifasz szívem vifáit hiúságot
egy kis hely minetekben maradjon az életem.
Mit is a könyv nérem már, mit a bü s jajriavát.
Ne sírjanak szerentem, csak imádhorranak.

És Te Uram hallgadd meg, fiatal életemet
fogadd engertelestül s vedd horrad lellemet.
Szent szívem fedje e nagy csatathorást,
szívemnek csak léhét adj, nem ohajt
Semmi másst.

Szent iféret gyánút kelt vifágot síromon
szent mined látására támadfel egykoron.

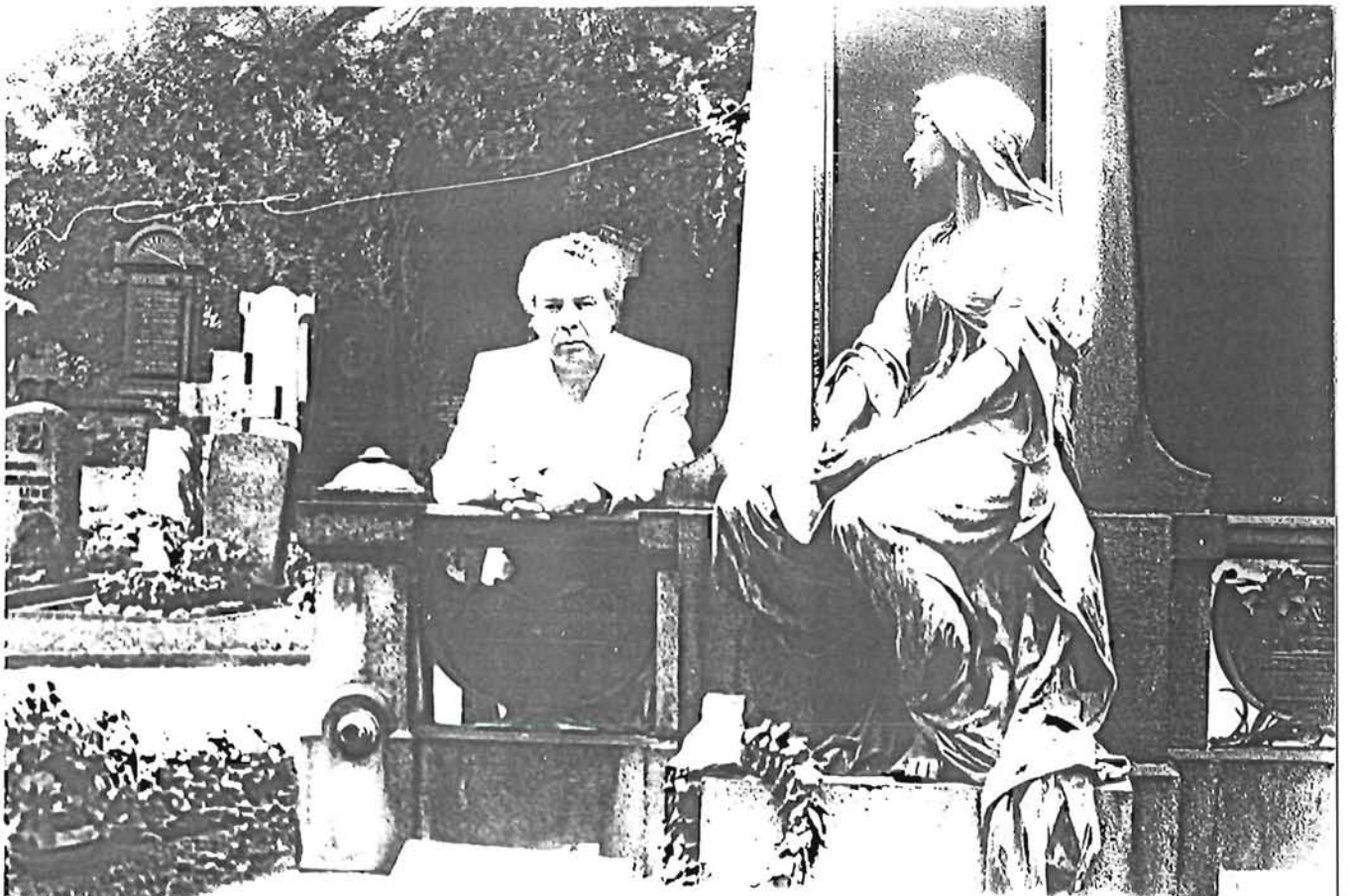
Amen.

x

(Dallam: Már véget élt a festi és
lelvi gyötrelém...)

(Énekelté: Telleré, Varró Jóna)

7 +

Bella János Stuttgarti
temetőben

Hol szent Péter sírba téve
 és Rómának doboz síve,
 Ezrek ajkán, ezer nyelven
 hű ima zeng édesdeden:
 Tartsd meg Isten, szent atyánkat,
 Krisztusnak helytartóját!

Isten áldd meg a magyart,
 jó kedvvel bőséggel, -
 Nyujts feleje védő kart,
 Ha kiind ellenséggel;
 Balsors akrit répen tép -
 Hozz red vig esztendő't, -
 Megbűnhötte már enép -
 A multat s jövőndöt.

x

Énekelte: az Endröd-i bránton
 és a liucek 1983 ban az
 Endröd-i templomban.

Csendes alkony szall a földre.
Munka es gond elpihen.
[Édes Jézus, horrad jöttiint
piheni szent síveden:]

örök lámpa örzi
csendben
szerefeled szent
lakát.

[Anny alkalok
zenpik halhan:
édes Jézus,
jő éjszarát:]

Édes Jézus
áldj meg
mindet,
védj meg
isten barát
[engemet es
enyéimet
s adj neküml
jő éjszarát:]

f. B.
85

Édes Jézus.
ke'söre jás
bricnizom is töled már,
[de megegyeser kösröntelek
brivánok jő éjszarát!:]

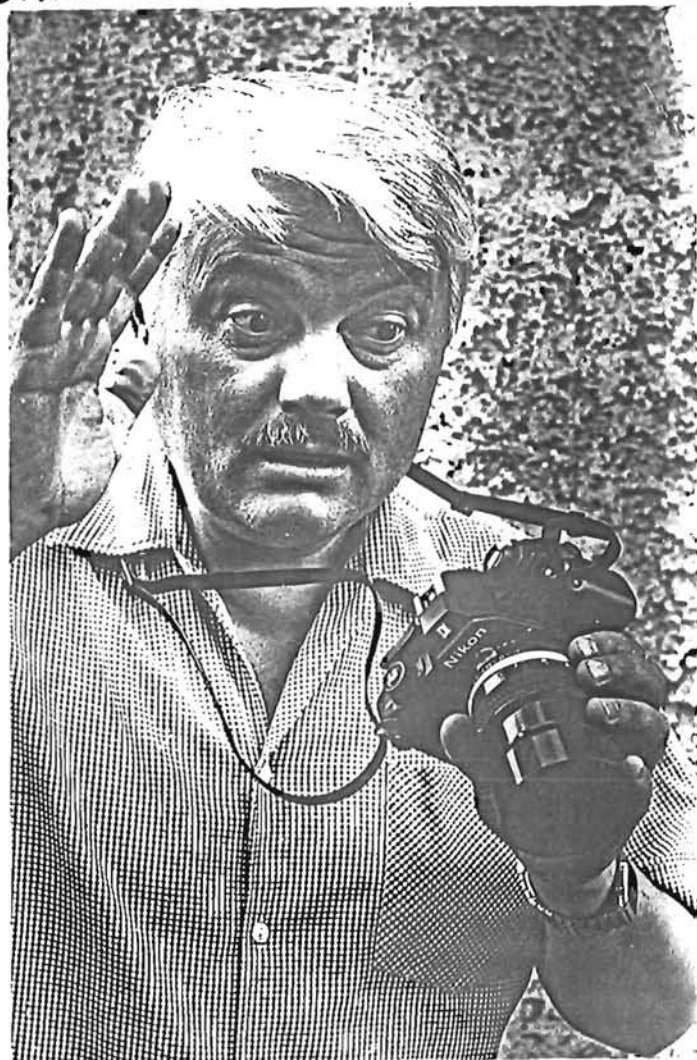
(Énekelte Tellerne, Sankó Ilona. 1883 ban)

11 - Háromkirályok az Endrödi
Tájház előtt és Tájházban

Vaszkó Irén
tanárno"
AZ Endrödi
Tájház
létrehozója,
Néprajzos, gyűjtő,
nevelő, tanácsadó,
gondnok.

Kunkovács László
Endrödi születésű fotós.

Bella János Endrödi
születésű. Aki az
Albumokat készítette

Künn a réten lekaszáltak a szénát.
Elvásták a kispacirta jobb szőnyegét.
Kispacirta büszül a szőnyege után
Én is büszülök a szeretőm után.

Hej, de bájos a szerelem titkolni.
Tövis közül az ibolyát kiszedni.
[Kiszedném, de megszúrja a kezemet,
kit szeretek ar ar enyém nem lehet.:]

*
(Énekelte: Pelyváné, Bella Etelka)

"Öreg idő" szálló idő" belepte a holló-hajam d'érrel
Ellepte a szívem kését sárguló levéllel.
Elvitte a legprebb rózsát. Nem hagyott
még lombot sem az ágon.
Elvitte a feltett kincsem: Napsugaras
boldog ifjúságom.

Valamikor de sok könnyet, fájó könnyet
esőkölt fel az ajkam
és a hosszú
vándor úton
egyedül
maradtam.

f.B.
85

[Nem mulatok hangos sróval
beérem már csendes halk zenével...
"Öreg idő" szálló idő",
belepte a holló-hajam d'érrel. :)]
(Énekeltte: Pelyvane, * Bella Etelka.)

úgy megyünk el egymás mellett
mint két ismeretlen.
mint ha nem is látnánk egymást ;
szemünk meg se rebben.

A te síved úgy dobog, hogy
szinte ide hallik,
mégis kemény, mint a gyémánt ;
török, de nem hajlik.

Megyünk sötétan, egymás mellett
te jobbra, én balra.

Szemünk de büszkeségből
egykriünk se vallja.

[Letagadjuk,
hogy szívünkben
mind a ketten
vérünk,
de az utca
két sarkáról
mégis
visszanézünk.]

*

7.8.85

(Énekelte: Pelyvőné, Bella Etelka 1985-ben)

Amott lepel, amott lepel,
amott lepel hat pej, criko mapaba.
Mind a hatuak, mind a hatuak
mind a hatuak bekjoban van a laba.

Gyore pajtas,
teritsd vissra a crikot.
keszeljuk le,
reszeljuk le,
reszeljuk le a laborol
a bekjot.

Lereneltik, lereszeltik,
lereszeltik a laborol a bekjot.
Most var pajtas, most var pajtas,
most var pajtas

most var pajtas
merre hajtsuk
a crikot?
Arra hajtsuk
amerre a
Nap lejais.
Arra tudom
arra tudom,
arra tudom
a gazdaja
sosem
jais! :)]

Enerelle:
Bella
Stelka

J.B.
85

Befogom a lovam, befogom a lovam
Zöldrefertett kis kocsimba.

Elviszem a bűzám
elviszem a bűzám
az Endrődi
szélmalomba.

Megphérem a lisztes molnárt
öröjje meg a bűzámot,
így is más öleli, úgy is más öleli
odahaza a babámot.

Felárete zsindeles, ferete zsindeles
az Endrődi bíró háza,
alatta sétálgat, alatta sétálgat
az Endrődi bíró lánya.

J. B.
85

* Minden lányuk
van babája
kivel mulat a csordoba,

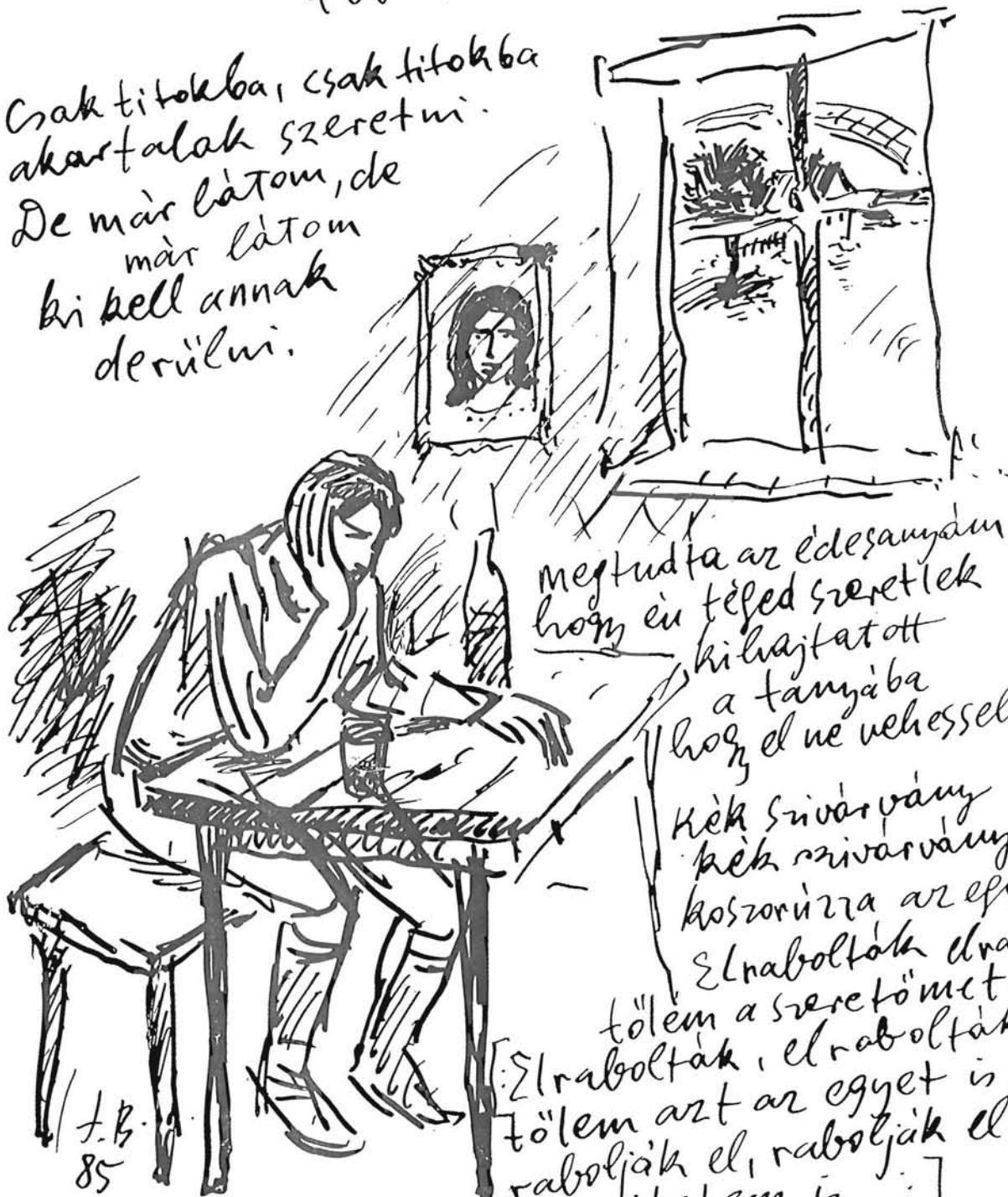
Sej csak az engem, sej csak az engem
hervad el a kaszósnyábra :]

*
(Énerelte: Bella Stelka)
77

V. 474
Nem messze van, nem messze van
a bánálgató tanyája.

Íde látszik, ide látszik
annak az éperfája.
Környöskörül fújja a szél
rajta a teljes - székfűt,
Nem taposom, nem sárosom
több nombat este körül.

Csak titokba, csak titokba
akartalak szeretni.
De már látom, de
már látom
ki kell annak
derülni.

Megtudta az édesanyám
hogy én téged szeretlek
kihajtatott
a tanyába
hogy el ne vehesselek.

Kék sziárvány
kék sziárvány
koszorúra az élet.

Elrabolták elrabolták
tőlem a szeretőmet.

[Elrabolták, elrabolták
tőlem azt az egyet is,
rabolják el, rabolják el
a gyászos életem is.]

(Énekelt: Bella Ételka)

Elkesülsz, mert szerelem vagyok,
azt becséled másnak.

Szóba sem állsz
olyanokkal
kik dolgozni járnak.
Nem kell neked olyan kristály
krit gyötör a munka.

Azt gondold mivel kezem,
a lelkem is duvva.

Azt gondold,
hogy mennyi öbön
nem tudsz
boldog lenni.

Azt gondold
aki szerelem,
az nem is tud szeretni.

[Hej, pedig a
nagy Uristen
nem teremtett rangot,
szület is nem csak
gazdognak
"szerelemnek is
adott!:]

*

(Énekelte: Bella Etelka)

19

J.B.
85

19x

Édesanyám - sról a levél -
 krösröntelek Téged.
 Nekem itt az idegenben
 nagyon szép az élet.
 Nem hiányzik semmi
 mégis azért
 jobk szeretnék
 odahaza lenni!

Édesanyám - sról a levél
 krösröntelek Téged.
 Nekem itt az idegenben
 mostoha az élet.
 Teja meg hát édesanyám
 - a szomszédok lánya,
 öntözi ea rózsafát
 mióta nem láttam?

Édesfiam
 elhervadt már
 régen az a rózsá.

Ki vitték a
 temetőbe
 egy frissen
 hantolt sírra.

[: Amióta nem
 öntözi a
 szomszédok lánya,
 elhullajtotta levélét,
 minis többé virágja :]

Énekelte:
 Bella Etelka

J.B.
 85

A csárdába három cigány lepedül,
a kocsmárosné járja járja egyedül.

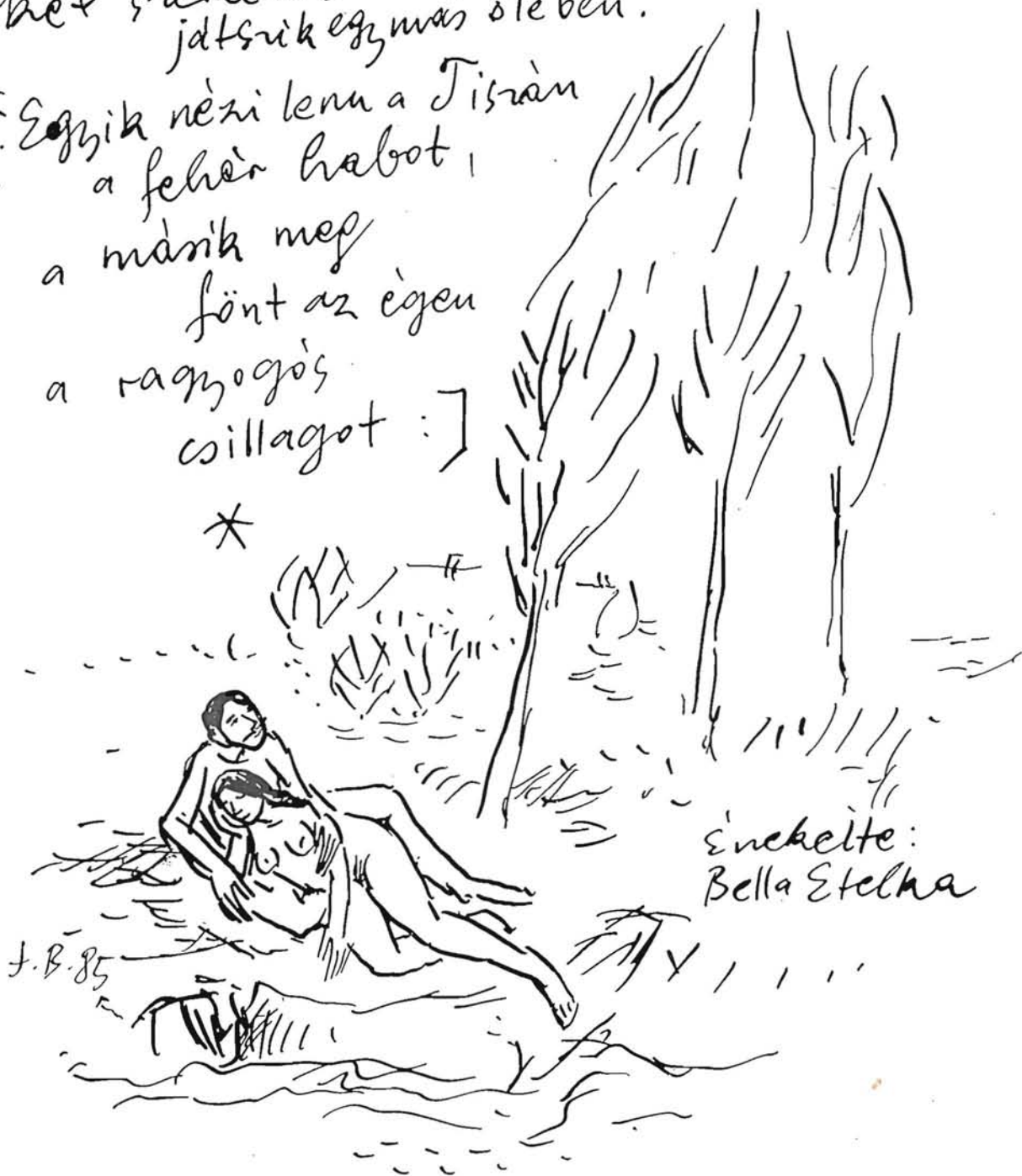
[:Térdig erő sebyemsi! van a nyakába
a nyakába,
de szeretnék vele hálai egy ágyba!:]

*
Énekelté: Bella Etelka

Édesanyám ablakára rászállott egy pacninta.
 Ne szomorítsd a szívemet Mariska.
 Mert ha mindég szomorítod árva szívemet,
 majd meglátod nem sokára
 halva találsz engemet.

Odalenn a Tisza partján, jépenyefár tövében,
 két szerelmes
 játszik egymás ölében.

[Egyik nézi lenn a Tiszán
 a fehér habot,
 a másik meg
 fönt az égen
 a ragyogós
 csillagot :]

Énekeltte:
 Bella Etelka

J.B.85

El kell menni katonának édesanyám jaj de nagyon messzire.
Itt kell hagyni a babámat, édesanyám, ainsz kire.

Atta kérem édesanyám, vigyázzon a
göndörhajú babáma,
járjonak el a templomba imádkozni
minden áldott vasárnap.

"
Örmeget ír, levelem van,
hogy a babám nagyon beteg
utánam.

Kaphatnák e szabadságot
hogy a babám meglássa?

[Föl tudom, ha
enfelem meglát
örömeben hiyogyul
a bajából,
szánados ír
meg se tudja,
hogy egy baka
hiányzik a
szászából:]

*
Énekelte:
Bella Etelka

f. B.
85.

23x

23

Új a csizmáim Kisendrödi suszter varrta.
 Sarkantyúját belepte a rozsdá.
 [- Összevarem olyan betyár módra,
 mind egy szálig leperreg a rozsdá róla! :]

*

f.B.
85

(Énekelte: Bella
Etelka 1885 ben)

Az útszéli kőkeresztnél
 sír, zohog egy lányka.
 Sűrűn hull a könny szeméből,
 elhagyta a párja.
 A földi a keresztet,
 egész teste, lelke renket
 úgy, könyörös mépen:
 Felséges, nagy Atyaisten,
 add vissza a hűtlenné vált
 taedvesemet nekem -

Megpróbál a Szoboristen.
 Szól a néma csöndben:
 Bánatos az
 én szívem is.
 Fáj a lelhem
 érted.

[Ne sírj lányom
 ne zohogjál.
 Ő se boldog,
 akár hol jár,
 Most is zohog
 érted.
 Az a másik
 aki őtet
 litégette,
 csalogatta,
 elhagyta már
 régen!

(Énekelte: * Bella Etelka)

x.B.
 85

Szállj el szállj el hétpettyes
Katica bogárka,
annak a nép asszonynak
hőfehér nyakára.

Mond meg neki, hogy én őt
igazán szeretem!

- A hőfehér nyakát is
csókold meg lehettem.

Vigyázz mert a nyakánál
csiklandós az asszony,
nagy intézzed a dolgod
lejebb ne ugrasson!

[; És azután
repülj majd
ide a srobámba,

mond meg

nekem

mit láttál

Katica-

bogárka:]

*

J.B.85

(Énekelte: Bella Etelka)

N. 622

Egy asszony van
kilenc lánya,
nem győzi számlálni.
Minden este
ki áll a kapuban,
hívja
vacsorázni:

J.B.85

[: Erzsé, Piri, Sári, Mariska, Rozáli,
Ella, Bella, Juci, Karolina
gyertek vacsorázni! :]

(Énekelte: ^{*}Bella Etelra)

J.B.85

A csabai kaszárnya, cserépes a teteje.
 Rajzolja a cseresznye levele.
 Cserebogár cipd le annak levelét
 le ne törje sejtélaj a rezes csákon tetejét.

A csabai kaszárnya sűrű ablak van rajta.
 Egy napos káplár most könyököl ki rajta
 Zöld a mező, zöldék a fák ideki,
 napos káplár a babám a laktanyából nyere ki!

A csabai kaszárnya, virágos kert alatta.
 Egy barna kislány virágot pred alatta
 [Mondja kislány kinek predi a rózsát?
 Napos káplár a babám, kötök neki bokréta:]

*

(Énekelte: Bella Etella)

Ha felkötöm piros deli kendőmet,
szerdán, szombat este várom a szeretőmet.
De hiába várom, így is tudom
hogy nem jön,
hejébe em, hék orgonás level jön.

Ha bemegyek az ékszerész üzletbe
páros aranygyűrűt váloklok a kezemre.
[: Páros aranygyűrű, hék lezannara köve,
este ragyog mint a szeretőm szeme :]

*

Énekelte:
Bella Etelka
1885 ben

f. B.
85

Bokrétát kötöttem, mezei virágból,
kildeneim meg nem is messze, messze távol
Nagy, sötét hegyen túl, fényes úri házba,
aranyos kehelybe, szép lány asztalára.

Nézem, nézem az én tarka bokrétámat,
jobb lesz neked itthon kis üveg pohárba.

[: Hervoadj el epedj el, hék i bolyám kehelybe !
mezei virágnak, kunyhóban a kehely ! :]

(énekelte : Bella Etelka 1985-ben)

Ketten vagytok a szivemben
Te, meg a bibiánat.

Ne menjél el, maradj engem,
meghalok utánad!

Nem tudok én, nem bírok én
te nélküled élni.

Nem tud az én ársza szívem
soha mást szeretni.

Álom volt a mi szerelmünk, csak egy rövid álmom.
Lefeküdtem, felébredtem, nyugtom nem találom.
[Készen volt az ébredés, szívem összetépte,
szereplők most is
aludni,
álmodni
felőle:]

*

J.B.
85

(énekelte: Bella Etelka)

ni -

Kikötöm a kispej lovam
a csarda elejébe.

Lehajtom a fejem
a barna babám ölébe.

Lehajtom a fejem a barna babám ölébe,
hullajtom a könnyeim a
lacacaré's kötőjébe.

En a csinos barna kislány kiment az erdőbe.
Szedi az ibolyát, sűrűn felterint az égbe.

Szedi az ibolyát,
Sűrűn felterint az égbe.
Jaj, Istenem a szeretőm
viszik a harctérre.

Kinyithatod
becsukhatod

babám
kis-
kapudat

J. B. 85

nem taposom többé sáros herek udvarodat
Tapostam elejét, tapossa más babám más is,
szerettelek kisanyádom, szeressen más más is!

(Énekelte: Bella Estelra 1985-ben)

T. B. 85

Erdő, erdő

de magas a teteje.

Faj, de néhen lefullott a levele

faj, de néhen lefullott a levele

árva madár párját keresi benne.

Most már látom beborulva az eget.
Most már látom, hogy a babám
nem szeret.

Ha nem szeret, vigyék el katonáinak,
párja leszek én az árva madárnak.
*

Énekelté: Alt Jánosné, Salamon Teréz

Szépén úszik a
vadkacsa a vízben.
Szépén lepel
a lovam a réten.
Szépén szól a
csengő a
nyakába,

J.B. 85

Tied leszek én babám nevesokára.

Kisendrödi lány, mikor hozzád jártam.
Ablakod alatt, sokat ártam, fáztam.
De én azért nem hagyom szemedre,
Él még a jó anyád, juttassa eszedbe!

*

Énekelte: Altné, Salamon Teréz

Gyebnár Mária
és
Timár Eszter

Salamon Teréz
és férje
Alt János

Kovács Józsefné
(Edit)

X.B. 85

Jóságkedik
 rám a világ,
 hogy én téged szeretlek.
 De, hogy én téged
 sötét éjjel,
 mindig fel-felkereslek.

[De, azt akarják, hogy én téged
 de, soha meg se lássalak !

De én Istenem
 de nagy gondja
 van rám a világnak ! :]

*
 Énekelte : Kovács Józsefné, Edit.

De sose tudtam eddig
milyen szép az élet!
De amióta élek
azóta ismerlek.

De az egész nagy világ
mámoritó szép lett.
De benned ölelem át
a nagy Mindenségét.

Lelkemből
a múltat
végképp
eltöröltük
a nagy
végés izzó
Nyár
van
körülöttünk,
de az
egész
nagy
világ

J.B.
85

mámoritó szép lett,
de benned ölelem át
a nagy Mindenségét!

Énekelte: Burai Zoltáné

Asztalosek házatájan
most kezdik rá
cifrázni a nótát.
Most hozzák
a mátkatalat
most kezdik rá

J. B. 85

hívni a cigányok.
Amott jön a lepényekkel
a tiszteletes úr az alvegről.

Most reped meg on én sívemen,
most lopják a Napomat az égről.

Édesanyám, arra kérem,
menjen el a tiszteletes úrhoz.

Kerüljön, hogy meg ne lássák
így menjen a kiskertünk aljában...

Meg ne háborítsa őket,

csak úgy sugja a filébe csendben:
Ha azokat összeradta, jöjjön hozzánk:

Jemessen el engem!

Énekelte: Timár Eszter

Keresztúri nagy vásárból
vásárfiát hoztam.

Hej, lányok, kinek adjam?

Melyik szeret jobban? -

- ezt a tükrös piros szívet -
ki ad csókot érte?

Nem adom én ajándékba,
csak cserébe!

Ezt a tükrös piros szívet,
hej, de sokan kérik -

Engem szeret most

minden lány,

a főúton
végig!

J.B. 85

Ezt a
tükrös
piros szívet
mégsem

adom másnak,

csak annak, ki mindég szeret:
az édesanyámnak!

*

Énekeltte: Jimar Eszter

Kinyílt a búzavirág,
színes lett az egész világ,
hogy az enyém lettél.

Elszállt már a zord hideg tél,
köszönöm, hogy mindeneknél
boldogabbá tettél.

J.B.
85

Eljöhét
az ősz
a tavasz,
de te mindig enyém maradsz,
csak utánad vagyok.
Kerülöm a zülleszt, nőtít,
összetépek székfüt, rózsát,
te leszel az egyetlen virágom!
*
Énekelte: Timár Eszter

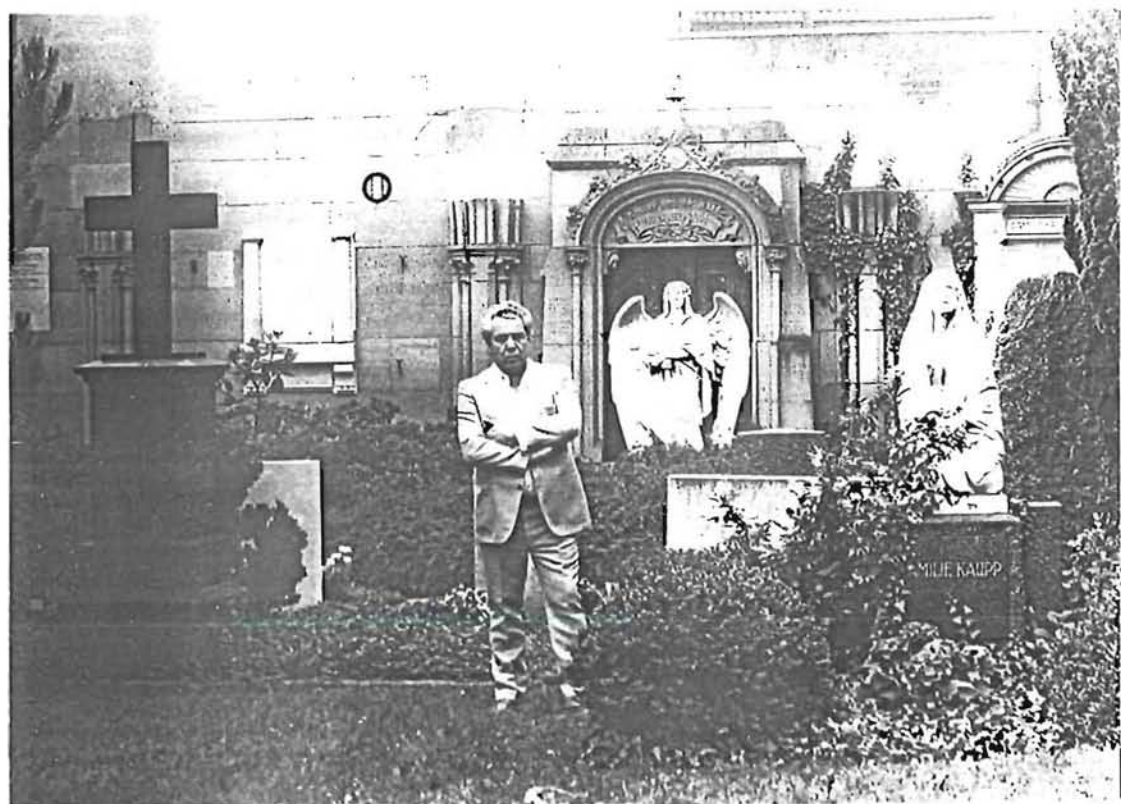
Mit keres a temetőben,
mit keres a Napsugárra.
Mohosodó sírok sorát
nem tudom én miért járja.

El nem csitül ragyogásán
semmi sóhaj, semmi bánat.
Melegítő sugarától,
bit síratok, fel nem támad.

Olyan sötét lett a lelkem
mint az erdő éjszakája,
mintha minden ember büje,
egyesül csak nekem fájna.

[S mintha a világon mindent,
mindent eltemettem volna,
azon az egy temetésen
abban az egy koporsóba' :]

*
Énekelte: Bella Etelka.

J.B.85

Három levele van a, három levele van a lóherének.

Három szeretője van egy legénynek.

Három közül egy az igaz szerető,

azt az egyet adja meg,

másik kettőt verje meg a Teremtő.

Csiphés levele van a, csiphés levele van a eperfdnár

csiphés kötője van az én babámnak

[Csiphés kötőbe szedi a virágot,

virágjában hagyta el

virágjában csaltam meg a babámot.]

Énekelte: Pelyvane, Bella Stella

Pelyvane' Bella Eteika

Tellerne', Vaszkó Ilona

Van nekem egy imakönyvem.
Belenézek, hull a könnyem.
Az van abba beleírva:
A szerelem tesz a sirba.

A szerelem, a szerelem,
olyan mint egy sötét verem.
[: Bele estem, benne vagyok,
a Szerelem rabja vagyok:]
*

Énekeltte: Pelyvane', Bella Etelka

J.B.
85

Nem akar az ökörcsorda lepelni
 Rézkolompját szomorúan zörgeti.
 Idegen szapot érez a pusztába,
 Hátratekint, két csendőr mön utána.

No, te fanciesi szedd össze most magadat,
 mert különben vasra verjük karodat.
 Olyat vág a szepény bojtár fejére;
 leesik a samarának elébe.

Nem akar az ökörcsorda lepelni.
 Rézkolompját szomorúan zörgeti.
 Idegen szapot érez a pusztába,
 Hátratekint, két csendőr mön utána!

*

Énekelte: Pelyodné, Bella Etelka

Javasz
hozott téged
az ész vitt el messze.
Bricsikézfogással
mentünk el egy este.
Almaim már régen
megpihenni térnek,
megtanultam, hogy kell
elfeledni téged.

En meg itt maradtam
csak a szívem ment el,
megkeresni téged
síró szellők
szórván,
hulló falevellel.

*

(Énekelte: Horváthné)

F.B. 85

En nálam egy boldog óra
jaj, de ritkán vendég.
Mintha minden földi jóból
kitaqadott lennék.
A boldogság útján

sose tudtam menni,
mert nekem
az életemben
nem sikerült
semmi.

Másét sose
nem kívántam,
másét sose kértem
a rózsából mindig
csak a
tövös jutott
nekem.
Életemben
nem volt
soha boldog percem
mert a legszebb
virágokat
mindig másnak szedtem.

F. B.
85

[Énekezte: Horváthné]

Jöttem egy levelet a császárnak
ne vigye a babám katonáinak,
van neki ezrével katonája,
Szívemnek ez az egy a babája.

Megjött a császártól az üzenet.
Elmennék, elmennék, de nem lehet.
Van neki ezrével katonája
Szívemnek ez az egy a babája.

F.B.
85

Énekelté:
Horváthné
1985-ben

Temetőben van egy új sír
rajta virág koszorú.
Melléte egy barna asszony
jaj, de nagyon szomorú.

Ne sírj ne ríj, barna asszony,
Ki ne mondd a nevedet!
Től tudod, hogy a sírből már
visszatérni
nem lehet!
*

J. B.
85

De nem tudom, hogy engem
mért ver így az Isten,
de mikor nem érdemlem,
De minsen olyan éjjel,
minsen olyan nappal
de, hogy én ne
könnyezzek.

17. B. 85

De megbíntetett
engem a
Nagy-Égi-
Törvény

de mást szeret
a rózsám!

de azóta

csak iszok, de soká
úgy se bírom,

de hiúatom a nőtám.

(Énekelte: Buraine*)

De csutkából van a mi házuk teteje

De a szegénység kikönyököl belőle.

[; De rég megmondtam

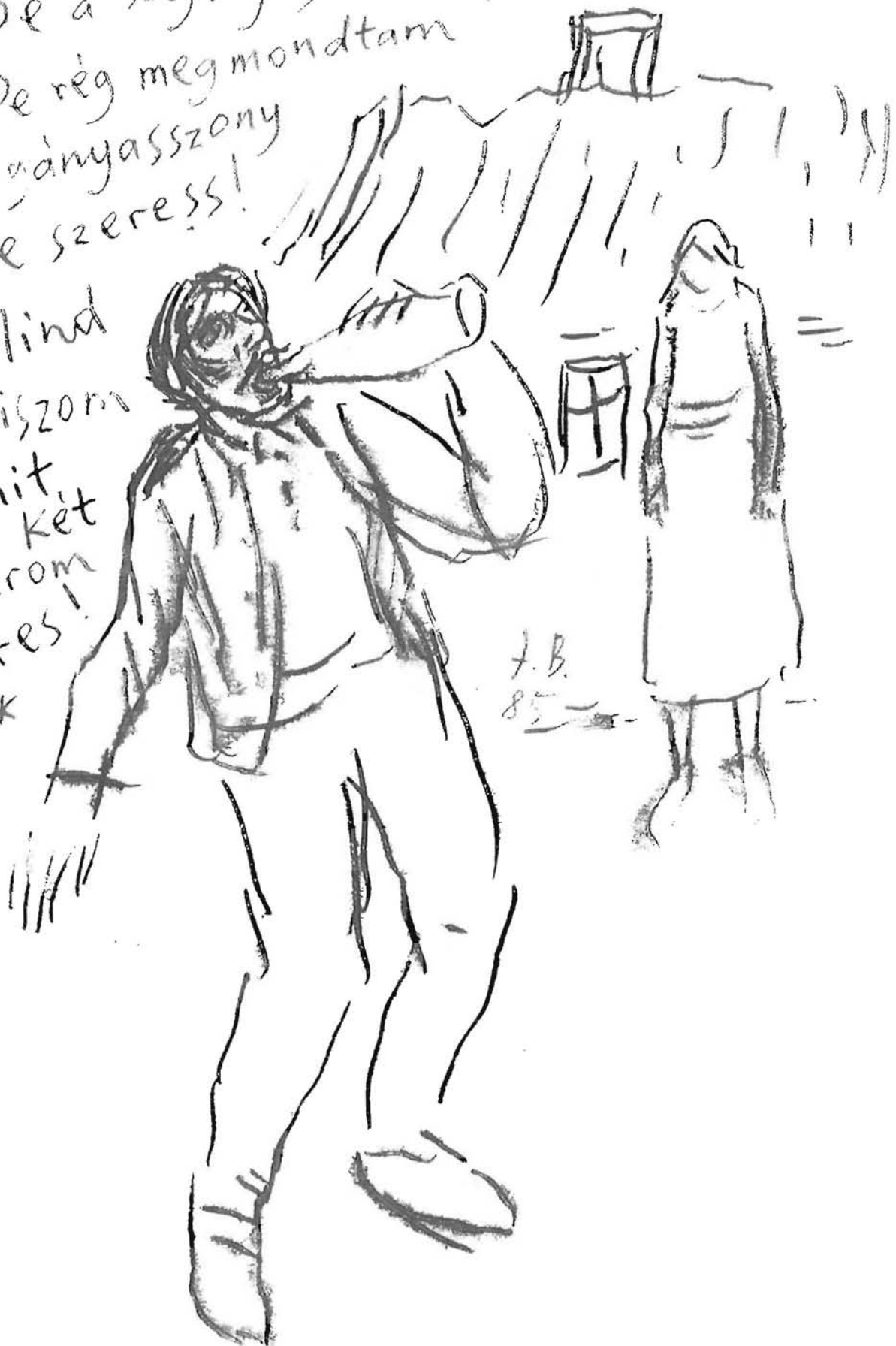
csodnyasszony
ne szerezz!

Mind

megiszom

amit
két
karom

keres!
*

J.B.
85

De kisendrödon
nem jö nekem lakni.

De sok az
irigy, megtalálnak
rakni,
de verjétek hát
széjjel a
fejemet
mégsem hagyom
el a
fele...ség...
lej, de
mégsem
hagyom el
a fele...ség...
*

f. B.
85

(Énekelte: Horváthné)

(Zwekelte
Horváthné)

T.B.
85

De beteg az én édesanyám,
de nincs már aki vigyázzon rám.
Sápadt arcom könny borítja
hej, a szívemet szomorítja.
De nincs már nekem édesanyám
de nincs már aki vigyázzon rám.
Sápadt arcom könny borítja
de a szívemet szomorítja.
Hajnaldok majd megvirrad
vigyázz asszony magad maradsz
De magad maradsz már egyedül
de, hogy élsz meg az urad nélkül.
De hallom az idők zúgását
De hallom az anyám sírását
De ne sírj ne ríj édesanyám,
de van már nekem édes rokonom.

Nálam az már nem uszág, hogy
részességgel gyógyítom a lelkem.
En nekem már ugyan mindegy
életemben csak egyet szerettem.

Nem fontos, hogy szeressetek,
legyek én egy kitagadott
léha.

Kökényszemű
cigányasszony,
hütlensége
visz engem
a sírba.

Nem fontos, hogy szeressetek,
legyek én egy kitagadott léha,
Nem vagyok én gonosz ember,
csak a múltat siratgatom néha.

*
(Énekelte: Horváthné 1985-ben)

— Utószó —

Itt végződik ez az Album 1985-ben. Noha magnefonon dalolt anyagmal, de nemem már elfogyott a folytatáshoz az energiám, az időm is, hiszen még közel 15 év év áll előttem amit munkaiba kell töltenem a mindennapi kenyér érdekeiben. Más kihívások állnak előttem aminek megfelelnem kell amilyen még ~~na~~ lelkesedésemből is át kell mentenem valamit még. Ami a Szilőkörszékhez való ragaszkodásomat illeti, elmondhatom, nem voltam tétlen. Az elmúlt pár év alatt elkészítettem még a „Családi albumot” - az „Endrődi albumot” valamint az „Új hárs Miklós Endrődi kántor búcsúztatóinak Albumát is, ezekhez hangfelvétellel is készíttettem. Most már amennyire begyűjtöttem munkám engedni saját verseim illusztrálásával, verseskönyveim létrehozásával és festményeim kiállításával fogok foglalkozni. Ezért hát ez az Album itt abba marad. Kérlek hogy ezt lelkesítő és anyagi segítség nélkül kellett tennem...

Bella János

1999 Népház

Endrőd

Könyvbemutató és

Kiállítás

Endrődiek emlékei

közel százan!

(a harmadik kazetta végén)